

samy nedostávají od Ústavu pro informace ve vzdělávání statistickou analýzu svého profilu, která by jim pomohla v interní analýze a dalším plánování. Zatímco existují data o zdrojích, odměňování učitelů, přijímání žáků a ukončování studia, školy v současnosti nemohou porovnávat svá vlastní data s indikátory sebranými na úrovni obcí (nebo krajů) nebo v „podobných“ školách. Vzdělávací databáze, stejně jako vzdělávací portál mají sice potenciál, aby se školy mohly porovnat, ale v současné době jsou schopny poskytnout školám velmi omezené informace.

Neexistence komplexního informačního systému pro vzdělávací instituce

Zdá se, že dalším problémem je sdílení informací o vzdělávacím systému mezi institucemi v oblasti vzdělávání. Pokud instituce, např. ČŠI, potřebují přístup k informacím ze vzdělávací databáze na úrovni škol, aby mohly provádět vlastní šetření, potřebují sjednat zvláštní dohodu s ÚIV o získání dat. To je důsledek neexistence informační platformy, která by soustředila všechny dostupné informace o vzdělávání a která by v jediné dohodě stanovila přístupové podmínky všem institucím aktivním ve vzdělávacím systému. Existence takové platformy by výrazně usnadnila užití dostupných dat různými institucemi.

Systematické sdílení dat mezi školami je omezeno

Informační systémy obsahující data na úrovni škol nejsou v České republice dostatečně rozvinuty a jednotlivé školy volí různé přístupy. To vytváří problémy v zajištění plynulého přestupu žáků z jedné školy do druhé. Nedostatek informací o socioekonomické situaci žáků a nepřesný nebo opožděný přenos informací o hodnocení mohou vést k narušení procesu učení, když žáci vstupují do nové úrovně vzdělávání.

Doporučení

Je třeba posílit profil hodnocení systému v celkovém rámci hodnocení

Je třeba posílit profil hodnocení systému jako součást celkového rámce hodnocení. První prioritou je rozšířit koncept hodnocení systému jako široké škály informací na úrovni systému, které umožní důkladně porozumět tomu, jak jsou naplňovány vzdělávací cíle. Takové informace by měly zahrnovat sadu položek, jako je měření výsledků žáka, demografická, administrativní a kontextová data, informační systémy, výzkum a analýza s cílem podpořit plánování, intervence a tvorba strategie. Konceptní přístup k hodnocení systému bude těžit z formulace jasných národních cílů a priorit tak, aby bylo možno poměřovat jejich postupné naplňování (viz kapitola 2). Hodnocení na úrovni systému by mělo zahrnovat vypracování výroční zprávy se zhodnocením, zda vzdělávací systém dosahuje stanovených cílů. V současnosti se *zpráva o stavu a rozvoji vzdělávací soustavy* zaměřuje na hodnocení naplňování úzce specifikovaných cílů *dlouhodobého záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy*, je však třeba se posunout k národnímu monitoringu zacílenému na úroveň a rovnost výkonu žáků.

Česká republika potřebuje být schopna monitorovat dopad vzdělávací politiky a dalších iniciativ na zlepšování výsledků žáků prostřednictvím sběru dat z mnoha zdrojů, aby mohla ovlivnit rozhodování ve vztahu k těmto i jiným důležitým iniciativám. Je třeba rozvinout jak kvantitativní, tak kvalitativní měřítka. Výzvou pro hodnocení na úrovni systému je zajistit, aby měřítka výkonu byla dostatečně široká, aby byla schopna postihnout celou škálu vzdělávacích cílů. Důležité je, aby všichni, kteří se podílejí na tvorbě politiky na systémové úrovni, dostávali kvalitní údaje a data, ale aby nebyli